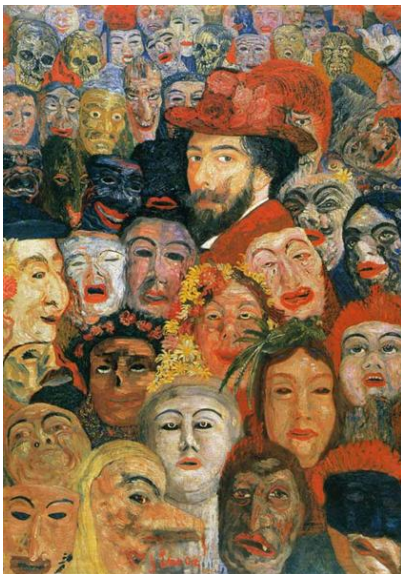

Την ίδια χρονιά που οι Φωβ εμφανίστηκαν στο Παρίσι, το 1905, στη Δρέσδη μια μικρή ομάδα ζωγράφων και σπουδαστών της Αρχιτεκτονικής ίδρυσε το κίνημα "Η Γέφυρα", (Die Brücke). Το ονόμασαν έτσι, γιατί ήθελαν να λειτουργήσει ως γέφυρα που θα ένωνε όλα τα "επαναστατικά και ανήσυχα στοιχεία", τα οποία θα μοιράζονταν μαζί τους την εναντίωσή τους στον "επιφανειακό Ιμπρεσιονισμό", όπως χαρακτηριστικά τον ονόμαζαν.

Εμφανίστηκε λοιπόν η ομάδα ως ανατροπή του Ιμπρεσιονισμού και με την τέχνη της αναζήτησε όχι την εξωτερική αλήθεια των πραγμάτων αλλά την εσωτερική. Αυτό που επιδίωξαν οι ζωγράφοι του Εξπρεσιονισμού ήταν η άμεση και αυθόρμητη έκφραση του εσωτερικού βιώματος. Γι' αυτό, έλεγαν, έπρεπε να επιστρέψουν στη γένεση της καλλιτεχνικής δημιουργίας με μια γραφή πρωτόγονη, σαν να μην είχαν ποτέ ξανά σχεδιάσει. Η αδρότητα της γραφής βρήκε στην ξυλογραφία την καλύτερη έκφρασή της. Στη ζωγραφική εκφράστηκε με έντονα χρώματα και τονισμένα περιγράμματα, που διαστρεβλώνουν πολλές φορές τη μορφή και φτάνουν μέχρι την παραμόρφωση.

Η ομάδα "Η Γέφυρα" διαλύθηκε το 1913, όταν πια η καινούρια ομάδα "Γαλάζιος Καβαλάρης" είχε στραφεί προς την ανεικονική αναπαράσταση.

Προάγγελοι του Εξπρεσιονισμού θεωρούνται ο Βαν Γκογκ, για την ένταση στο χρώμα και στο σχέδιο, ο Βέλγος ζωγράφος Ένσορ, για τα γεμάτα εφιαλτικά πρόσωπα έργα του και ο Νορβηγός Μουνκ, για τη βαθιά υπαρξιακή αγωνία που διαπότισε τις μορφές του. Πηγή έμπνευσης των εξπρεσιονιστών ήταν η αφρικανική και η πρωτόγονη τέχνη, για το τραχύ και συμπυκνωμένο περίγραμμα των μορφών τους.

Πηγή: Ιστορία της Τέχνης, Γ' Λυκείου

Δείτε συλλογή με έργα εξπρεσιονιστών ζωγράφων [εδώ](#)

Δείτε την ταινία της σχολικής συμβούλου καλλιτεχνικών κας Όλγας Ζιρώ διάρκειας 4.36"